

Kwartetten

Van Aardappelveld tot Zeehondencreche is een kwartetspel dat hoort bij Groninger onderwijsmateriaal. Het is ontwikkeld door onder anderen de Groninger streektaalfunctionaris Simon Reker in samenwerking met onderwijzeres en Tuutjeflootster An Kuiper. De titel is gekozen omdat het *a* zo'n beetje de hele Groninger provincie omvat en *b* vanwege de correspondentie met de begin en eindletter van het alfabet.

Het kwartetspel is dan ook voor leerlingen van het basisonderwijs, die op deze manier een kijkje kunnen nemen in de hele provincie. Gekozen is voor de thema's havens, musea, landbouw, boerderijen, watersport, een dagje uit, kerken en borgen.

Stel je eens voor welke interessante discussies zo'n simpel kwartetspel ten gevolge kan hebben. Leerling A: "Mag ik van jou van, eh, laat es kijken, van kerken het kerkje van Spijk. Leerling B: "Dat had je gedacht. Geef mij maar van musea het Scheepvaarten tabaksmuseum." Leerling C: "Het scheepvaarten- en tabaksmuseum? Daar is toch die ruzie tussen het bestuur en de directeur?" Leerling B: "Hou's op te zeuren. Geef die kaart nou maar gewoon."

Of deze: Leerling D: "Mag ik van jou het haventje van Lauwersoog. Weet je wel, die van die visafslag." "Ja, waar ze die boete hebben gekregen hé?" beaamt E. "Gedeputeerde Roel Vos wrong zich nog in allerlei bochten om onder het oordeel van de economische rechter uit te komen."

Zo zie je maar weer welk een interessante discussies koolzaadvelden en kanovaren op het Damsterdiep (twee kaarten) kunnen bewerkstelligen. Alhoewel dat vast niet de bedoeling van de makers van het kwartetspel kan zijn geweest.

Die houden het erop dat dit soort discussies in ieder geval in het Gronings gevoerd zullen worden, ter bevordering van het gebruik van de streektaal. (M.V.)

Onbekend

In het leven zijn veel dingen ons onbekend. Zo is het bijvoorbeeld de meesten van ons volkomen onbekend wat de favoriete kleur van de gemiddelde huisvrouw is, of hoeveel postzegels jongetjes van negen gemiddeld hebben, of hoe vaak een gemiddelde student naar de kerk gaat.

Je zou naar het antwoord op een dergelijke vraag kunnen gissen, maar wiens belangen toevallig in die bepaalde sfeer liggen, en wie genoeg tijd heeft, houdt natuurlijk een enquête. Zoals het Instituut voor Evangelisatie dat heeft gedaan. Dit instituut hield samen met "Jeugd met een opdracht" en een aantal kerken een enquête over het christelijk geloof onder 115 studenten. Degene die de enquête houdt is altijd genadeloos overgeleverd aan de antwoorden van de geënquêteerde. Ook als die volkomen irrelevant of onnuttig zijn.

Bij het allereerste resultaat van dat onderzoek was het meteen al raak. Van de 115 ondervraagden bleek 54% van het mannelijk geslacht te zijn, 36% van het vrouwelijke geslacht en maar liefst 10% (dat zijn toch wel elf en een halve, zeg maar twaalf studenten) van het onbekende geslacht. Verder is het 11% van de ondervraagden onbekend hoe vaak ze naar de kerk gaan en is het 1% onbekend of hij een bijbel heeft. Er bleken zelfs 22% van de studenten een onbekende studierichting te volgen. Het is nog maar de vraag of ze studiefinanciering ontvangen voor een dergelijke opleiding. Rare jongens, die studenten. En dat was ons niet onbekend. (J.A.)

Met bijdragen van Jefka Alberto, Romke Hoogstra en Marieke Vrieling. Eindredactie: John Geijp.

N v l h N 10-10-89